

DRZWICZKI (10) pl t

N drzwiczki (6). ◇ A drzwiczki (3). ◇ I drzwiczkami (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

Dem. od „drzwi”; drzwi małe, zwykle stanowiące dodatkowe wejście czasem ukryte; ostiolum Mącz, Calep, Cn; foriculae Calep, Cn; posticulum Murm; portula Calep; cochlea Cn (10) : [Aleksander] kazał im [żeglarzom] sprząwić łód nieiaki ze skła bárzo iálnego/ [...] gdi wżedł w on łód kazał sie zówrec drzwiczkami/ á smołą zálać/ á tak sie pućił w głębokość morską HistAl M5v; Mącz 271b; wylomiwży drzwiczki do niego/ wzięli go y wywlekli SkarŻyw 167; Bo słyślały iákoby wielkie wfy wchodziły do komorki/ tak iłz fię y drzwiczki kołátály. SkarŻyw 589; Calep 429a, 742b, 824a; SkarKaz)(2.

Wyrażenia: »skryte drzwiczki« (1): y vkazáli mu skryte drzwiczki [abscondita ostiola] ktoremi wchádzáli Leop Dan 14/20.

»zadnie drzwiczki« (1): Posticulum, Zádnye drzwiczky. Murm 131.

Synonim: fortka.

Cf **DŹWIERZCE**, [**DŹWIRZKI**]

ZZie